

РЕШЕНИЕ

№ 1987

гр. София, 17.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 17.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **994** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 28, ал. 2 от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси (ЗПРКИ) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Х. П. срещу решение № 8 от 04.01.2010 г. на директора на А. „М.“, с което на основание чл. 28 от ЗПРКИ по отношение на оспорващия в качеството на държавен инспектор в Митническо бюро III е установен конфликт на интереси.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като издаден при неправилно възприета фактическа обстановка, при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Иска се отмяната на оспореното решение и присъждане на разноските по делото.

Ответникът – Д. на А. „М.“, чрез процесуалния си представител юрк. Костурски изразява мотивирано становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспорения административен акт.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

В А. „М.“ е постъпил сигнал от „Асоциацията на производителите, вносителите, търговците и вулканизаторите на гуми“, гр. С. относно нелоялна конкуренция, сделки, извършвани от група лица, развиващи търговска дейност чрез мрежа

от търговски субекти, за наличие на евентуален конфликт на интереси, касаещ В. П. – държавен инспектор в Митническо бюро Ш.

Във връзка с подадения сигнал с писмо от директора на А. „М.“ до директора на РМД В вх. № Д – 4444 -581 от 18.08.2009 г.е указано извършването на проверка относно обстоятелството – за периода от 01.08.2008 г. – 31.07.2009 г. участвал ли е В. П. в митническо оформяне на документи, по които декларатор или представител е „Павексим“ ООД, управител на което е съпругата му С В П.

Резултатите от проверката са отразени в докладна записка вх. № 15/53 от 19.10.2009 г. по описа на ЦМУ – А. „М.“, съставена от ръководител Инспекторат. Прието е, че на 09.05.2009 г. служителят В. П. съгласно утвърден график за м.май 2009 г. на МБ Ш, е бил дежурен със старши инспектор Красин Б. На същата дата като ръководител на група е приел 3 бр. митнически манифести в комплект с ЕАД с декларатор/представител – кл. 14 „Павексим“ ООД и приложенията към тях документи – ММ№ 586 от 09.05.2009 г. и ЕАД № BG002008H0010894 от 09.05.2009 г. – получател „Фикосота синтез“ ООД, гр. Ш; ММ № 592 от 09.05.2009 г. и ЕАД № BG002008H0010942 от 09.05.2009 г. – получател „Аймек Инженеринг“ ЕООД; ММ № 593 от 09.05.2009 г. и ЕАД № BG002008H001950 от 09.05.2009 г. – получател „Аймек Инженеринг“ЕООД. Констатирано е, че трите митнически манифеста № 586, 592 и 593 са приети, подпечатани и подписани от В. П. на 09.05.2009 г., като в сектор А.1 от ММ № 586 лице, от името на което се подава манифеста е посочен Р Х. Т, а в сектор А.1 от ММ № 592 и № 593 е посочено „Аймек Инженеринг“ ЕООД. Прието е, че съответно придружаващите ММ карнет ТИР са били заверени също от В. П.. В ЕАД към митническите манифести в кл. 14 „декларатор/представител“ е записано „Павексим“ ООД.

От обясненията на лицето Красин Б К е видно, а и от съдържанието на трите бр. ЕАД същите са проверени, подписани и подпечатани от служителя Красин К (удостоверено с подпис и личен печат).

Въз основа на тези факти е констатирано, че служителят П. е бил длъжен да подаде декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПРКИ и да спази изискването на чл. 19, ал. 1 от ЗПРКИ, като си направи отвод в конкретния случай. С докладната записка № 15/53 от 19.10.2009 г. е прието, че с процесните действия по оформяне на митническите манифести служителят В. П. е нарушил разпоредбата на чл. 8 от ЗПРКИ във връзка с чл. 6 от ЗПРКИ и е извършил действия в условията на конфликт на интереси по смисъла на чл. 2 от ЗПРКИ. Жалбоподателят В. П. е подал декларация по чл. 29 а от ЗДСл за 2007 г. и 2008 г. и декларация за 2009 г. по чл. 12, т. 2 вр. чл. 14 от ЗПРКИ, като е посочил съпругата си – С В П – управител на „Павексим“ ООД и П В П – съдружник в „Павексим“ ООД.

В рамките на административното производство жалбоподателят е дал обяснение на 17.09.2009 г., с което посочва, че от 01.08.2008 г. до 17.09.2009 г. не е приемал и регистрирал митнически декларации, молби, искания, пълномощни, манифести и други митнически документи, по които представител или декларатор е фирма „Павексим“ ООД, Ш.

Със служителя е проведено изслушване, удостоверено с протокол № 377 от 16.10.2009 г. , подписан от ръководителя на Инспектората – А. „М.“ и от оспорващия.

Производството е приключило с решение № 8 от 04.01.2010 г. на директора на А. „М.“, с което на основание чл. 28 от ЗПРКИ е установен конфликт на интереси по отношение на служителя В. Х. П. – държавен инспектор в МБ Ш.

При така установената фактическа обстановка съдът формулира следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспореното решение е връчено на адресата си на 13.01.2010 г., като жалбата до Административен съд С. град е подадена по пощата с известие за доставяне чрез административния орган, постъпила вх. № 4413/467 от 21.01.2010 г. с дата на пощенското клеймо 18.01. 2010 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 7-дневния срок по чл. 28, ал. 2 от ЗПРКИ, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК съдът е длъжен да прецени законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК – дали е издаден от компетентен орган, в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е с целта на закона.

Спазено е императивното изискване на чл. 28, ал. 1, т. 3 от ЗПРКИ, като оспореното решение е издадено от органа по назначаването – директора на А. „М.“.

Съдът намира, че при издаването на административния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи незаконосъобразност на акта.

Нормата на чл. 26 от ЗПРКИ предписва задължението да се извърши проверка за установяване на конфликт на интереси, в хода на която се събират доказателства и се извършва задължително изслушване на лицето. Съгласно чл. 26, ал. 4 от ЗПРКИ проверката приключва с доклад в двумесечен срок от подаване на сигнала или искането.

Видно от текста на писмо изх. № 15/53 от 14.08.2009 г. на директора на А. „М.“ сигналът от Асоциацията на производителите, вносителите, търговците и вулканизаторите на гуми относно лицето В. Х. П. – служител в МБ Ш е постъпил в ЦМУ – А. „М.“ с вх. № 15/53 от 30.07.2009 г. По делото е представено копие от писмо на Асоциацията на производителите, вносителите, търговците и вулканизаторите на гуми с печат на А. „М.“, върху който е поставен № 15/53 от 28.08.2009 г. Така приетото по делото доказателство – писмо № 15/53 от 28.08.2009 г. не следва да бъде кредитирано, доколкото в А. „М.“ не се съхранява оригинала на посочения документ, а по делото са налице категорични данни за по-ранното постъпване на сигнала от Асоциацията на производителите, вносителите, търговците и вулканизаторите на гуми. В тази връзка след като сигналът, въз основа на който е образувано производството по реда на ЗПРКИ е подаден на 14.08.2009 г. и доклада на Инспектората на А. „М.“ до директора на А. „М.“ е изготвен с вх. № 15/53 от 19.10.2009 г., се обосновава извода, че двумесечният срок по чл. 26, ал. 4 от ЗПРКИ не е спазен. Съдът намира, че неспазването на срока по чл. 26, ал. 4 от ЗПРКИ не съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не рефлектира върху правото на защита на адресата на

административния акт.

Съдът намира, че оспореният административен акт е издаден при правилно прилагане на материалния закон.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗПРКИ конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Видно от чл. 2, ал. 2 и ал. 3 от ЗПРКИ „частен интерес“ е всяка облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, а „облага“ е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. От цитираните материалноправни разпоредби се обосновава извода, че за да е налице „частен интерес“, трябва да съществува „облага“ по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗПРКИ, като посочените обстоятелства трябва да са установени по надлежния ред с предвидените в закона доказателства.

В настоящия случай съгласно график за разпределение на работните места в Митническо бюро III за периода от 01.03.2009 г. – 28.02.2010 г. на процесната дата (09.05.2009 г.) жалбоподателят В. П. е разпределен в направление NCTS и ТИР, като съгласно забележката, отразена в графика митническите служители, разрешаващи вдигането на стоките при режим „свободно обръщение“ са А. Ламбова, К. К, А.А, Т.Т и В. П..

Съгласно представената по делото вътрешна заповед № 9 от 13.08.2008 г. на началника на МБ III ръководителите на групи за обработка на документи по I. „Митнически икономически режими“ и II. „Режим внос и износ“ приемат документите и извършват първичен оглед и формална проверка; манифестират стоките и носят отговорност за достоверността на реквизитите по приетите ММ и митнически документи; извършват оглед на представените документи и проверяват съответствието на данните в тях с тези в митническия манифест; предоставят заведения от тях митнически манифест с приетите документи на определения митнически служител за обработка, завеждане и приемане на ЕАД; заверява Карнетите ТИР и др.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 09.05.2009 г. жалбоподателят е бил дежурен заедно със старши инспектор Красин Б К. На същата дата служителят В. П. е приел, обработил и подпечатал три бр. митнически манифести - ММ№ 586 от 09.05.2009 г.; ММ № 592 от 09.05.2009 г. и ММ № 593 от 09.05.2009 г., като жалбоподателят е проверил и заверил придружаващите митническите манифести три бр. ТИР Карнети № МХ60644360, ХZ60646857 и УХ60644640 видно от положения подпис и печат с № 3151. Съобразно задълженията, разписани в цитираната вътрешна заповед № 9 от 13.08.2008 г. на началника на МБ Шумен П., който е бил определен за ръководител на група за обработка на документи по «митнически икономически режими») е извършил проверка не само на представените

митнически манифести, но и на всички придружаващи ги документи, включително и процесните три бр. ЕАД № BG002008H0010894 от 09.05.2009 г. с получател „Фикосота синтез” ООД, гр. III; ЕАД № BG002008H0010942 от 09.05.2009 г. с получател „Аймек Инженеринг” ЕООД и ЕАД № BG002008H001950 от 09.05.2009 г. с получател „Аймек Инженеринг” ЕООД, в които в кл. 14 като декларатор/представител е посочено „Павексим” ООД, чийто управител е съпругата на жалбоподателя (С П). Във всеки един от митническите манифести в графа Г са описани процесните ЕАД и е положен подпис на служителя. Няма спор по делото, че ЕАД са подпечатани и подписани от служителя К К. Фактът, че жалбоподателят В. П. при обработката на гореописаните три бр. митнически манифеста се е запознал с придружаващите ги документи, включително и процесните ЕАД, се установява и от писмените обяснения, дадени от служителя К К. Служителят К изрично е заявил, че митническите манифести заедно с приложените ЕАД и документи към тях са приети от В. П. като ръководител на групата и след регистриране на манифеста в БИМИС са му предадени за обработка.

Съгласно чл. 104, ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗМ (ППЗМ) митническият манифест се проверява, подписва, подпечатва, номерира, регистрира в специален регистър и се задържа от митническите органи с цел да се проконтролира дали на стоките, за които той се отнася, ще бъде дадено митническо направление в определените в чл. 56 от Закона за митниците (ЗМ) срокове. С оглед цитираната разпоредба и установените с вътрешна заповед № 9 от 13.08.2008 г. на началника на БМ III задължения за ръководителите на групи „Митнически икономически режими” следва извода, че приемането, проверката и подпечатването на митническия манифест представлява елемент от митническия контрол и действията на служителя В. П. по приемането на гореописаните три бр. митнически манифести (и проверката на всички съпътстващи манифестите документи, включително и трите ЕАД) разкриват елементите на наличието на „конфликт на интереси”. Митническите манифести са подадени едновременно с ЕАД и след подпечатването и подписването на митническите манифести ЕАД са предадени за обработка на служителя К К. Непоставянето на подпис и печат върху процесните ЕАД от страна на жалбоподателя не води до извода, че същият не се е запознал с тяхното съдържание и че не му е станало известно, че декларатор/представител по тях е „Павексим” ООД, чийто управител е съпругата му С П. Всеки един от трите манифеста е обвързан с процесните ЕАД и са изрично описани в кл. 40 от ЕАД - „Митнически манифест”, което е допълнителен аргумент да се направи заключението, че митническите манифести са представени пред В. П. ведно с митническите декларации (ЕАД).

Въз основа на тези факти правилно действията на служителя В. П. са квалифицирани като конфликт на интереси, тъй като за него е възникнало задължението да подаде декларация по чл. 12, ал. 4 от ЗПРКИ и да спази изискването на чл. 19, ал. 1 от ЗПРКИ да си направи отвод поради наличие на частен интерес по конкретен повод. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че в процесния случай не е налице конфликт на интереси. Дружеството „Павексим” ООД е посочено като декларатор/представител на посочените в ЕАД получатели („Фикосота синтез” и „Аймек Инженеринг” ЕООД)

на стоките по тях, като съпругата на жалбоподателя – С П е управител на дружеството и съответно, чрез извършените операции от митническите органи същата ще получи материална облага от извършената услуга по митническото представителство. В този смисъл е налице втората хипотеза на чл. 2, ал. 2 от ЗПРКИ – „частен интерес” е всяка облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, т.е. облагата ще се получи от свързано с оспорващия лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПРКИ – от съпругата му като управител на „Павексим” ООД. Правилно е прието, че с тези си действия В. П. е нарушил нормата на чл. 8 от ЗПРКИ, установяваща забраната по отношение на лице, заемащо публична длъжност да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес или съответно, да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя относно неправилно установена от административния орган фактическа обстановка. Действително налице са категорични данни, че жалбоподателят не е обработил (подписал и подпечатал) процесните три бр. ЕАД с декларатор/представител „Павексим” ООД, но обработвайки представените митнически манифести и карнети ТИР, се е запознал със съдържанието на останалите придружаващи ги документи, които се представят пред митническите органи в комплект, включително и с процесните ЕАД. Административният орган не твърди факта, че митническите манифести са издадени от „Павексим” ООД, а е обосновано заключението, че съпругата на жалбоподателя ще получи материална облага вследствие на оформянето на митническото деклариране от извършена услуга по митническо представителство, тъй като дружеството е посочено като декларатор/представител на получателите на стоките – „Фикосота синтез” ООД и „Аймек Инженеринг” ЕООД.

Оспореното решение е надлежно мотивирано, като в него се съдържа изрично позоваване на изготвената докладна записка от Инспектората на А. „М.” с вх. № 15-53 от 19.10.2009 г., в която са подробно изложени установените факти и са формулирани правните изводи относно установяването на конфликт на интереси по отношение на служителя В. П. и наличието на нарушение на нормата на чл. 8 от ЗПРКИ. Не съществува пречка мотивите към административния акт да се съдържат в отделен документ, приложен към акта – Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд на РБ. В тази връзка следва да се приеме, че не е налице неправилно възприета от органа фактическа обстановка, доколкото няма твърдяни факти от ответната страна за наличие на осъществени действия от страна на оспорващия по обработване на гореописаните три бр. ЕАД.

Въз основа на така изложените съображения съдът намира, че е правилен и обоснован извода на директора на А. „М.” за наличие на извършено от В. Х. П. – държавен инспектор в МБ III нарушение по чл. 8 от ЗПРКИ, поради което жалбата на лицето се явява неоснователна.

На основание чл. 28, ал. 4 от ЗПРКИ съдът следва да наложи предвиденото за

съответното нарушение административно наказание. В случая е нарушена нормата на чл. 8 от ЗПРКИ, която разпоредба се намира систематично в глава втора от ЗПРКИ и нормата на чл. 35, ал. 1 от ЗПРКИ предвижда определяне на наказание – глоба в размер от 5000 до 7000 лева при извършено от лицето, заемащо публична длъжност нарушение на разпоредба от глава втора от ЗПРКИ. Предвид вида и характера на нарушението, тежестта на нарушението и личността на нарушителя съдът намира, че на оспорващия следва да бъде наложено административно наказание в минимално установения от закона размер – сумата от 5000 лева. По делото няма доказателства жалбоподателят или неговата съпруга да се получили конкретна материална облага в резултат на установения конфликт на интереси, поради което съдът намира, че не дължи произнасяне по чл. 33, ал. 2 и ал. 3 от ЗПРКИ. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 АПК и чл. 28, ал. 4 от ЗПРКИ, Административен съд С. град, IV състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Х. П. срещу решение № 8 от 04.01.2010 г. на директора на А. „М.“.

НАЛАГА на В. Х. П. – държавен инспектор в Митническо бюро III административно наказание – глоба в размер на 5000 лева на основание чл. 35, ал. 1 от ЗПРКИ за нарушение на чл. 8 от ЗПРКИ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: